A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2015. július 2.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Mezőgazdaság — Közös agrárpolitika — Egységes támogatási rendszer — 73/2009/EK rendelet — 34. cikk, (2) bekezdés, a) pont — A »támogatásra jogosult terület« fogalma — A »mezőgazdasági terület« fogalma — Lezárt hulladéklerakó gyepesített fedőrétegét alkotó terület — Mezőgazdasági célú használat — Megengedhetőség”

A C-422/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Németország) a Bírósághoz 2013. július 25-én érkezett, 2013. július 15-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein**

és

Uta Wree között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, S. Rodin, A. Borg Barthet (előadó), E. Levits, és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein képviseletében, W. Ewer és A. Behnsen Rechtsanwälte,

– Uta Wree képviseletében A. Kröner Rechtsanwältin,

– a dán kormány képviseletében C. Thorning és R. Holdgaard, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében H. Kranenborg és G. von Rintelen, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2014. július 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 30., 16. o., helyesbítés HL 2010. L 43., 7. o.) 34. cikke (2) bekezdése a) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (Schleswig-Holstein tartomány mezőgazdasági, környezetvédelmi és vidékfejlesztési hivatala, a továbbiakban: Landesamt) és U. Wree között annak tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, hogy két hulladéklerakó – amelyek közül az egyik a lezárási szakaszban, a másik pedig a lezárást követő utógondozás szakaszában van – helyreállított fedőrétegén található gyepterületek tekinthetők-e az érintett támogatási rendszer keretében támogatható mezőgazdasági területnek.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 73/2009 rendelet

3 A 73/2009 rendelet 2009. január 1-jétől kezdődően hatályon kívül helyezte és felváltotta a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendeletet (HL L 270., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.).

4 A 73/2009 rendelet (7) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„Az [1782/2003] rendelet elismerte az állandó legelők környezetre gyakorolt kedvező hatását. Továbbra is fenn kell tartani az említett rendeletben foglalt azon intézkedéseket, amelyek célja a jelenlegi állandó legelők fenntartásának ösztönzése nagyarányú szántóföldi művelésbe vonásuk megakadályozása érdekében.”

5 A 73/2009 rendelet 2. cikke értelmében a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

„[…]

c) »mezőgazdasági tevékenység«: mezőgazdasági termékek termelése, tenyésztése vagy termesztése, ideértve a betakarítást, a fejést, az állattenyésztést és a mezőgazdasági célból történő állattartást, valamint a földterületek jó mezőgazdasági és környezeti állapotának fenntartását a 6. cikkben meghatározottak szerint;

[…]

h) »mezőgazdasági terület«: a szántóterületek, az állandó legelők vagy az állandó kultúrák által elfoglalt terület.”

6 A 73/2009 rendelet 34. cikke értelmében:

„(1) A mezőgazdasági termelők az egységes támogatási rendszer keretében támogatáshoz juthatnak a támogatható hektárszámhoz kötött támogatási jogosultság aktiválásával. Az aktivált támogatási jogosultságok az abban meghatározott összegek kifizetésére jogosítanak fel.

(2) E cím alkalmazásában »támogatható hektár«:

a) a gazdaság bármely olyan mezőgazdasági földterülete, beleértve a rövid életciklusú erdei fákkal (ex06029041 KN-kód) beültetett területeket is, amelyet mezőgazdasági tevékenységre használnak, vagy ha a területeket nem mezőgazdasági tevékenységre is használják, amelyek használatában a mezőgazdasági tevékenység túlsúlyban van [...]

[…]”

Az 1120/2009/EK rendelet

7 A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 73/2009/EK tanácsi rendelet III. címében előírt egységes támogatási rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2009. október 29-i bizottsági rendelet (HL L 316., 1. o.) 2. cikke ekképp rendelkezik:

„A 73/2009 rendelet III. címének, valamint e rendelet alkalmazásában, a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) »Szántóterület« növénytermesztés céljából megművelt vagy a [73/2009] rendelet 6. cikkével összhangban jó mezőgazdasági és ökológiai állapotban tartott földterület [...]

[...]

c) »Tartós legelő«: gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövények természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használt, a mezőgazdasági üzem vetésforgójában legalább öt évig nem szereplő földterület, kivéve a […] pihentetés alatt álló területeket [...]; és e célból a »gyep vagy más egynyári takarmánynövények«: a tagállamokban a természetes gyepekben hagyományosan található egynyári növények vagy a gyepek vagy legelők magkeverékeiben rendes esetben megtalálható egynyári növények (akár használják állatok legeltetésére, akár nem). [...]

[…]”

8 Az 1120/2009 rendelet 9. cikke értelmében:

„A [73/2009] rendelet 34. cikke (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában, ha egy mezőgazdasági üzem mezőgazdasági földterületét nem mezőgazdasági tevékenység céljára is használják, az adott terület elsősorban mezőgazdasági célra használt területnek minősül, feltéve, hogy a mezőgazdasági célú használatot a nem mezőgazdasági tevékenység intenzitása, jellege, időtartama és ütemezése nem akadályozza jelentős mértékben.

Az első albekezdésben foglaltaknak az egyes tagállamok területén történő alkalmazására vonatkozó kritériumokat a tagállamok állapítják meg”

Az 1122/2009/EK rendelet

9 A 73/2009/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés, a moduláció és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer tekintetében, az említett rendeletben létrehozott, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés tekintetében, a borágazatban meghatározott támogatási rendszer keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. november 30-i 1122/2009 rendelet (HL L 316., 65. o.) 58. cikkének harmadik bekezdése értelmében, amennyiben a mezőgazdasági termelő által bejelentett terület és a támogatás odaítélésére vonatkozó szabályokban megállapított összes feltételnek megfelelő terület közötti különbség meghaladja ezen utóbbi terület 50%-át, nem nyújtanak támogatást, és a mezőgazdasági termelőt a támogatásból ismételten kizárják egy olyan összeg erejéig, amely megfelel az e két terület közötti különbségnek.

Az 1999/31/EK irányelv

10 A hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv (HL L 182., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 228. o.) 1. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Ez az irányelv a [hulladékokról szóló, 1975. július 15-i] 75/442/EGK tanácsi irányelvben (HL L 194., 39. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 23. o.), és különösen annak 3. és 4. cikkében foglalt követelményeknek való megfelelés végett azt a célt tűzi ki, hogy a hulladékokra és hulladéklerakókra vonatkozó szigorú működési és műszaki követelmények útján olyan intézkedésekről, eljárásokról és iránymutatásokról rendelkezzék, amelyek, amennyire lehetséges, megakadályozzák vagy csökkentik a hulladék lerakásából eredő környezetre gyakorolt negatív hatásokat, különösen a felszíni vizek, a talajvíz, a talaj és a levegő szennyezését, és a globális környezetre gyakorolt negatív hatásokat, beleértve az üvegházhatást, valamint minden ezekből eredő, az emberi egészséget veszélyeztető tényezőt, a hulladéknak a lerakóban való elhelyezésétől kezdve a hulladéklerakó teljes életciklusa alatt.”

11 Az 1999/31 irányelv 13. cikkének értelmében:

„A tagállamok biztosítják, hogy adott esetben az engedélynek megfelelően:

[...]

c) miután egy hulladéklerakót véglegesen lezártak, annak karbantartásáért, megfigyeléséért és ellenőrzéséért az üzemeltető legyen olyan hosszú ideig felelős az utógondozási időszakban, ameddig az illetékes hatóság azt, annak az időtartamnak a figyelembevételével, ameddig a hulladéklerakó még veszélyt jelenthet, megkívánja.

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot minden olyan káros környezeti hatásról, amelyre az ellenőrzési és megfigyelési eljárások során fény derült, és a megteendő korrekciós intézkedések jellegére és időzítésére vonatkozóan az illetékes hatóság határozatát követi.

d) mindaddig, amíg az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a hulladéklerakó várhatóan veszélyt jelent a környezetre, és a hulladék tulajdonosának kötelezettségét érintő nemzeti és közösségi jogszabályok sérelme nélkül, a telep üzemeltetője legyen felelős a hulladéklerakóban termelődött gáz, a telepről kimosódott csurgalékvíz és a telep környezetében lévő talajvízrendszer III. melléklet szerinti megfigyeléséért és vizsgálatáért.”

A német jog

12 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az tűnik ki, hogy a zárt láncú gazdálkodás ösztönzéséről és a hulladékkezelésről szóló német törvény (Gesetz zur Förderung der Kreislaufwirtschaft und Sicherung der umweltverträglichen Beseitigung von Abfällen [Kreislaufwirtschafts- und Abfallgesetz]) 3. cikke (10) bekezdésének értelmében a hulladéklerakók építményeknek, illetve hulladékártalmatlanítóknak minősülnek. Ez mindaddig érvényes, amíg azok az utógondozási kötelezettség vagy a biztonsági szabályok alá tartoznak.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

13 Uta Wree állatorvos és juhgazdaságot működtet. E gazdaságban elsősorban juhokat tenyészt és vágóbárányokat nevel.

14 Uta Wree juhnyájai a Nordfriesland körzet (Németország) és a Schleswig-Flensburg körzet (Németország) területein található különböző gyepterületeken legelnek.

15 E legelők többek között a Nordfriesland körzet Ahrenshöft hulladéklerakójának, valamint a Schleswig-Flensburg körzet Schleswig-Haferteich hulladéklerakójának fedőrétegén kialakított gyepterületekből állnak. Mindkét földfelszíni hulladéklerakón véget ért a hulladéklerakás szakasza. Az ahrenshöfti hulladéklerakó jelenleg még lezárási szakaszban van, és a lezárást követően nemsokára meg kell kezdődnie az utógondozási szakasznak, míg a Schleswig-Haferteich-i hulladéklerakó már ezen utolsó szakaszban van.

16 Uta Wree és az érintett hulladéklerakók üzemeltetői szerződéses megállapodásokat kötöttek, amelyek alapján Uta Wree ellenszolgáltatás nélkül jogosult juhokat legeltetni az e hulladéklerakók felett található gyepterületeken.

17 Az Uta Wree és az ahrenshöfti hulladéklerakó üzemeltetője között létrejött szerződés „egyes földterületek bérbeadásáról szóló szerződésnek minősül”. E szerződés 7. cikke (1) bekezdése első és második mondatának értelmében „A bérbeadás célja a terület elbokrosodásának megakadályozása, [és a] bérlő a bérbeadó tájékoztatása és együttműködése mellett köteles megakadályozni a füves terület sérüléseit”.

18 E szerződés 19. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„A bérbeadó vagy meghatalmazottja bármikor jogosult belépni a bérbeadott területekre, és jogosult azokat ellenőriztetni.”

19 2007 óta ugyancsak szerződéses viszony áll fenn Uta Wree és a Schleswig-Haferteich-i hulladéklerakó üzemeltetője között.

20 2010. május 11-én Uta Wree az egységes támogatási rendszer jogcímén kérte a 2010. gazdasági évre vonatkozó támogatás folyósítását, és e célból az említett támogatás vonatkozásában 25,5098 hektár támogatható területet jelentett be, amely magában foglalta az ahrenshöfti és a Schleswig-Haferteich-i hulladéklerakók felett található gyepterületeket is.

21 2010. december 14-i határozatával a Landesamt azon indokból utasította el ezt a kérelmet, hogy a 19,7855 hektár kiterjedésű érintett területek nem szerepelnek a mezőgazdasági területek nyilvántartásában, és az Uta Wree által bejelentett támogatható terület kiterjedése valójában 5,7243 hektár. Következésképpen a Landesamt az 1122/2009 rendelet 58. cikkének harmadik bekezdése alapján úgy döntött, hogy semmiféle támogatást nem kell folyósítani Uta Wree számára az egységes támogatási rendszer jogcímén.

22 Uta Wree közigazgatási úton megtámadta a Landesamt keresetét. Arra hivatkozott, hogy az említett hulladéklerakók felett található területeket legelőként használja juhtenyésztés céljából, amely területek egyes részein talajt egyenget és kaszál. Kifogásának alátámasztására arra hivatkozott, hogy ugyanezen hulladéklerakók teljes felszíne korlátozás nélkül használható juhlegeltetésre.

23 2011. március 31-i határozatában a Landesamt az említett kifogást mint megalapozatlant elutasította. Határozatának alátámasztására a Landesamt azzal érvelt, hogy az Uta Wree kérelmének tárgyát alkotó területek nem a 73/2009/EK rendelet szerinti mezőgazdasági területek, hanem a hulladéklerakókról szóló rendelet (Deponieverordnung) szerinti hulladéklerakók.

24 2011. április 15-én Uta Wree keresetet nyújtott be e határozattal szemben a Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgerichthez (Schleswig-Holstein közigazgatási bírósága), elsősorban azt állítva, hogy az érintett területek elsődlegesen nem lezárt hulladéklerakóként történő „használat” tárgyát alkotják, hiszen valamely állapotról, nem pedig használatról van szó. Ezzel szemben a Landesamt azt állította, hogy az említett területeket elsősorban lezárást követő utógondozási szakaszban lévő hulladéklerakókként használják, és e területek az utóbbiak stabilitása érdekében szolgálhatnak ellenőrzés mellett juhlegelőként. A Landesamt szerint a hulladéklerakók üzemeltetői lényegében azért bocsátották ellenszolgáltatás nélkül Uta Wree rendelkezésére az érintett területeket, hogy el lehessen kerülni a hulladéklerakók stabilitását befolyásoló nemkívánatos biológiai folyamatokat.

25 2012. január 19-én hozott ítéletében a Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht helyt adott Uta Wree keresetének. Megállapította, hogy a 2010. év vonatkozásában jogosult az egységes kifizetésre, és az említett területeket figyelembe kell venni az érdekelt által kért támogatást kiszámításának tekintetében.

26 A Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Schleswig-Holstein közigazgatási felsőbírósága) 2012. szeptember 3-i végzésében engedélyezte a Landesamt számára a fellebbezést.

27 A kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárásban a Landesamt elsősorban azt állítja, hogy az ahrenshöfti és a Schleswig-Haferteich-i hulladéklerakók területei nem tekinthetők a 73/2009 rendelet 2. cikkének h) pontja szerinti mezőgazdasági területeknek

28 Mivel úgy ítélte meg, hogy az alapügy megoldása az uniós jog értelmezésétől függ, a Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Akkor is a 73/2009 rendelet 34. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti mezőgazdasági területről van szó, ha mezőgazdasági célokra (juhtartás céljából való legeltetés) is használják ugyan, ám e terület egy utógondozással érintett hulladéklerakó fedőrétegét alkotja?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

29 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 73/2009 rendelet 34. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy az e rendelkezés értelmében vett mezőgazdasági területnek minősül egy olyan terület, amely – bár juhtenyésztés céljából legelőnek használják – egy lezárást követő utógondozási szakaszban lévő hulladéklerakó fedőrétegét alkotja.

30 Az említett rendelkezés értelmében támogatásra jogosult terület a gazdaság bármely olyan mezőgazdasági földterülete, amelyet mezőgazdasági tevékenységre használnak, vagy ha a területeket nem mezőgazdasági tevékenységre is használják, amelyek használatában a mezőgazdasági tevékenység túlsúlyban van.

31 A 73/2009 rendelet 2. cikkének h) pontja „az állandó legelők vagy az állandó kultúrák által elfoglalt területként” határozza meg. „mezőgazdasági terület” fogalmát.

32 Az alapeljárásban nem vitatott, hogy a szóban forgó területeket legelőként használják.

33 Mindazonáltal ahhoz, hogy e területeket „állandó legelőnek”, tehát a 73/2009 rendelet 2. cikkének h) pontja értelmében vett „mezőgazdasági területnek” lehessen minősíteni, azoknak meg kell felelniük az 1120/2009 rendelet 2. cikke c) pontjában foglalt meghatározásnak, amelynek értelmében „állandó legelőnek” minősül „a gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövények természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használt, a mezőgazdasági üzem vetésforgójában legalább öt éve nem szereplő földterület, kivéve a […] pihentetés alatt álló területeket”, E rendelkezés előírja, hogy „e célból a »gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövények«: a tagállamokban a természetes gyepekben hagyományosan található egynyári növények vagy a gyepek vagy legelők magkeverékeiben rendes esetben megtalálható egynyári növények (akár használják állatok legeltetésére, akár nem)”.

34 Először is – azt a kérdést illetően, hogy a lezárást követő utókezelés szakaszában lévő hulladéklerakók fedőtakaróját alkotó területek az említett rendelkezés értelmében vett „földterületnek” minősülnek-e –, meg kell állapítani, hogy Uta Wree írásbeli észrevételeiben azt állította, hogy az alapeljárásban szóban forgó hulladéklerakókat több fedőréteg takarja, amelyek közül a felső réteg a természetes talajban jelen lévő anyagokat, nevezetesen homokot és agyagot tartalmaz.

35 E tekintetben, és fenntartva, hogy ezt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia, ha e hulladéklerakók gyepesített fedőtakarójának az a funkciója, hogy minél jobban hasonlítson egy fűvel vagy egynyári takarmánynövényekkel borított természetes területhez, akkor azt a 73/2009 rendelet értelmében vett „földterületnek” kell minősíteni.

36 Ezenfelül a szóban forgó területeknek az 1120/2009 rendelet 2. cikke c) pontja értelmében vett „állandó legelőként” történő minősítését illetően, e minősítés a szóban forgó területek tényleges rendeltetésétől függ, tekintettel arra, hogy ha egy területet az e rendelet értelmében vett „állandó legelőként” használnak, azt „mezőgazdasági” területnek kell minősíteni (lásd analógia útján: Landkreis Bad Dürkheim ítélet, C-61/09, EU:C:2010:606, 37. pont).

37 Ebből következik, hogy e tekintetben nem releváns a bérleti szerződésben foglalt azon körülmény, miszerint az Uta Wree által az alapügyben szóban forgó területeken végzett tevékenység célja e területek elbokrosodásának megakadályozása, illetve csökkentése is, a hulladéklerakók fedőrétegei károsodásának megelőzése céljából.

38 Hasonlóképpen, a Landesamt által hivatkozott azon körülmény, mint olyan, miszerint az említett területek a hulladékkezelés rendszerébe tartoznak, nem képezheti akadályát annak, hogy e területeket az említett rendelkezés értelmében vett „állandó legelőnek” minősítsék.

39 A fenti megállapításokból az következik, hogy a lezárást követő utógondozási szakaszban lévő hulladéklerakó fedőrétegét alkotó terület a 73/2009 rendelet 34. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett „mezőgazdasági területnek” minősül, amennyiben azt ténylegesen állandó legelőként használják, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

40 A kérdést előterjesztő bíróság számára adandó hasznos válasz érdekében azt is meg kell állapítani, hogy ahhoz, hogy az alapügyben szóban forgó területek a 73/2009 rendelet 34. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében támogatásra jogosult területek legyenek, azokat mezőgazdasági tevékenységre kell használni, vagy ha a területeket nem mezőgazdasági tevékenységre is használják, azok használatában a mezőgazdasági tevékenységnek túlsúlyban kell lennie.

41 E tekintetben az 1120/2009 rendelet 9. cikkének első bekezdése előírja, hogy valamely terület akkor minősül „elsődlegesen” mezőgazdasági tevékenységre használt területnek, ha a mezőgazdasági célú használatot a nem mezőgazdasági tevékenység intenzitása, jellege, időtartama és ütemezése nem akadályozza jelentős mértékben.

42 A jelen ügyben nem vitatott, hogy Uta Wree nyájait a két hulladéklerakó gyepesített fedőrétegéből álló területeken legelteti. E tevékenység, amennyiben az állatok mezőgazdasági célú neveléséből és tartásából áll, a 73/2009 rendelet 2. cikkének c) pontjának értelmében vett „mezőgazdasági tevékenységnek” minősül.

43 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata is, hogy gyakoroltak-e valamely nem mezőgazdasági tevékenységet a vitatott területeken, és adott esetben milyen feltételek mellett tették azt, mivel azon, szerződésbe foglalt, illetve törvényben előírt puszta lehetőség, hogy az érintett területeken nem mezőgazdasági tevékenységek gyakorolhatók, nem elegendő ahhoz, hogy ez utóbbiakat úgy minősítsék, mint amelyeket ilyen tevékenységek céljára használtak. Ebből következik, hogy a jelen ügyben az a körülmény, hogy a bérbeadó a szerződés értelmében bármikor beléphet az alapügyben szóban forgó területekre, és ellenőriztetheti azokat, nem határozza meg azok valós használatát.

44 Végül emlékeztetni kell arra, hogy annak érdekében, hogy az alapügyben szóban forgó területeket a 73/2009 rendelet 34. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett, támogatásra jogosult területeknek lehessen minősíteni, azoknak az érintett mezőgazdasági termelő gazdaságához kell tartozniuk. E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy ez az eset akkor áll fenn, ha a termelő mezőgazdasági tevékenység végzése céljából kezelési joggal rendelkezik felette, azaz e földterület tekintetében elegendő önállósággal rendelkezik mezőgazdasági tevékenysége gyakorlása céljából (lásd analógia útján: Landkreis Bad Dürkheim ítélet, C-61/09, EU:C:2010:606, 58 és 62. pont).

45 A fenti megfontolások összességére figyelemmel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 73/2009 rendelet 34. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy valamely, a lezárást követő utógondozási szakaszban lévő hulladéklerakó fedőrétegét alkotó terület az e rendelkezés értelmében vett „mezőgazdasági területnek” minősül, amennyiben azt ténylegesen állandó legelőként használják.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet 34. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy valamely, a lezárást követő utógondozási szakaszban lévő hulladéklerakó fedőrétegét alkotó terület az e rendelkezés értelmében vett „mezőgazdasági területnek” minősül, amennyiben azt ténylegesen állandó legelőként használják.

Aláírások